

ŠEST MESECI POSLE ŠTRAJKA

Četvrtog oktobra narvšilo se šest meseci od početka prvog štrajka u istoriji Radio Beograda. Boreći se za slobodu novinarske profesije, štrajkovao je Drugi program u gotovo punom sastavu od 73 zaposlena i tridesetak spoljnih saradnika. Tokom štrajka, u više navrata smo bezuspešno pokušavali da stupimo u kontakt sa Upravnim odborom i generalnim direktorom RTS Miloradom Vučelićem. Umesto toga, vršeni su pritisci, takodje na mnogo uspešni, na redakciju i pojedince u štrajku. Usledile su ostavke Ljiljane Bulatović, nametnutog glavnog i odgovornog urednika, zbog koga je štrajk i počeo, i Vojislava Mićovića, direktora Radio Beograda, čime su se delimično stekli uslovi za okončanje šestodnevnog štrajka. Redakciji u štrajku jedan jedini put se obratio Upravni odbor saopštenjem od 9. aprila 1992. u kome se, izmedju ostalog, kaže da je "...doneo odluke koje će obezbediti da se sadržaj Drugog programa Radio Beograda što pre vrati ranije usvojenoj koncepciji od koje se u poslednje vreme bio udaljio..." i da je "...za vršioca dužnosti glavnog i odgovornog urednika Drugog programa imenovao Dragana Babića, novinara Radio Beograda".

Danas, šest meseci kasnije, izražavamo nezadovoljstvo daljim tokom stvari i sadašnjom situacijom na Drugom programu. Neposredan povod za nezadovoljstvo predstavlja izbor novog glavnog urednika, obavljen u suprotnosti sa profesionalnim kriterijumima i bez konsultovanja Redakcije, na čemu smo insistirali prilikom prekida štrajka. Izabran je dosadašnji vršilac dužnosti Dragan Babić, koji je na kraju aprilskog štrajka, kao jedan od retkih neštrajkača, "privremeno" i "slučajno" stavljen na čelo programa. Činjenice govore da je od svih kandidata na poslednjem konkursu (dva su u medjuvremenu bila raspisana i poništena), upravo on imao najmanje stručnih kvalifikacija za posao glavnog urednika. Generalni direktor Milorad Vučelić i jednostranački Upravni odbor RTS pokazali su, medjutim, još jednom da je dnevna politika iznad interesa profesije.

Proteklih šest meseci obeleženi su na Drugom programu potčinjavanjem novinarstva političkoj vlasti. Ugledni magazini "Niko kao ja" i "Zeleni megaherc" izloženi su najtežim udarcima. Muzička i kulturne emisije ugrožene su snižavanjem kreativnih ambicija i zatvaranjem u uski nacionalni krug. Neki od najboljih novinara udaljeni su iz udarnih emisija, degradirani u pogledu zvanja i primanja, i to bez rešenja i obrazloženja.

Danas se ostvaruje, deo po deo uredjivačka politika koju su personifikovali Vojislav Mićović i Ljiljana Bulatović onako kako je nagovestio Upravni odbor RTS 9.4.1992. godine. Ako se sagleda stanje u RTS u celini, ovo moguće zatvaranje punog kruga ima karakter javne opasnosti. Davno je primećeno da narod bez pouzdanih vesti jeste, pre ili kasnije narod bez slobode. Od borbe za profesionalno ^{NOVINARSTVO} ~~nećemo~~ odustati.

Štrajkački odbor Drugog programa

Radio Beograda iz aprila 1992.

Jovan Arežina

Beograd, 7.10.1992.

Ljubomir Vujisić

Badoš Glišić

Aleksandar Dragojlović

Ratomir Damjanović

Olivera Djordjević

Marina Djurašković

Jasmina Zec

Ana Kotevska

Svetlana Lukić

Branislav Marinkov

Djordje Malavrazić

Dejan Penčić-Poljanski

Snežana Ristić

(odgovorno za uređivanje i objavljivanje)